

EBA/GL/2021/11

9. 11. 2021

Smernice

o kazalnikih načrta sanacije

1. Obveznosti glede skladnosti in poročanja

Status teh smernic

1. Dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v evropskem sistemu finančnega nadzora oziroma o tem, kako bi bilo treba izvajati zakonodajo Unije na določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, za katere smernice veljajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), tudi če so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve glede poročanja

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 14.02.2022 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletnem mestu organa EBA, z navedbo sklica „EBA/GL/2021/11“. Predložiti jih morajo osebe, ki so ustrezno pooblašene za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletnem mestu organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Vsebina

5. V teh smernicah so, v skladu s členom 9(2) Direktive 2014/59/EU², določeni minimalni seznam kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov načrta sanacije, ki jih je treba vključiti v načrte sanacije, ki se pripravijo in ocenijo v skladu s členi od 5 do 9 navedene direktive, kot je podrobneje opredeljeno v členih od 3 do 21 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075³, ustrezni mehanizmi za redno spremljanje teh kazalnikov, kdaj se lahko izvedejo ustrezni ukrepi iz načrtov sanacije, ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi s temi kazalniki, in vsi pogoji, potrebni za uporabo člena 9(1) Direktive 2014/59/EU v zvezi s temi kazalniki.

Področje uporabe

6. Te smernice se uporabljajo za institucije, ki so opredeljene v točki 23 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, ob upoštevanju obveznosti iz členov od 5 do 9 navedene direktive, kot je podrobneje opredeljeno v členih od 3 do 21 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.
7. Za institucije, ki niso del skupine, za katero velja konsolidirani nadzor v skladu s členom 111 in členom 112 Direktive 2013/36/EU, se te smernice uporabljajo na individualni ravni.
8. Za institucije, ki so del skupine, za katero velja konsolidirani nadzor v skladu s členom 111 in členom 112 Direktive 2013/36/EU, se te smernice uporabljajo na ravni nadrejene osebe Unije in na ravni njenih podrejenih družb.
9. Pristojni organi lahko za institucije, za katere veljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z njihovimi načrti sanacije, kot je določeno v členu 4 Direktive 2014/59/EU, določijo uporabo teh smernic v celoti ali samo njihov del.
10. Pristojni organi lahko opustijo uporabo nekaterih kazalnikov ali pogojev iz odstavkov od 21 do 23 za institucije, ki so investicijska podjetja, če njihova uporaba ne bi bila primerna za načrtovanje sanacije investicijskega podjetja ali skupine investicijskih podjetij, ob upoštevanju njegovega oziroma njenega poslovnega modela ter tudi pravne ureditve, profila tveganosti, velikosti ali kompleksnosti.

² Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS, ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

Naslovniki

11. Te smernice so naslovljene na pristojne organe, kot so opredeljeni v točkah 2(i) in 2(viii) člena 4 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in finančne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010, kadar te finančne institucije spadajo v področje uporabe teh smernic.

Opredelitev pojmov

12. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Direktivi 2014/59/EU, Direktivi 2013/36/EU in Direktivi (EU) 2019/2034.

13. V teh smernicah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

„institucija“	pomeni institucijo, kot je opredeljena v točki 23 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, in nadrejeno osebo Unije, kot je opredeljena v točki 85 navedene direktive
„kazalniki načrta sanacije“	se nanašajo na kvalitativne in kvantitativne kazalnike, ki jih opredeli vsaka institucija na podlagi ureditve iz teh smernic in ki določajo, kdaj se lahko izvedejo ustrezni ukrepi iz načrta sanacije, kot je določeno v členu 9(1) Direktive 2014/59/EU
„načrt sanacije“	pomeni načrt sanacije iz člena 5 in člena 6 Direktive 2014/59/EU ter načrt sanacije skupine iz člena 7 in člena 8 navedene direktive
„pristojni organ“	pomeni pristojni organ, kot je opredeljen v točki 21 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, in konsolidacijski nadzornik, kot je opredeljen v točki 37 Direktive, in pristojni organ, kot je opredeljen v točki 5 člena 3 Direktive (EU) 2019/2034, in nadzornik skupine, kot je opredeljen v točki 15 navedene direktive
„splošna sposobnost za sanacijo“	pomeni zmožnost izboljšanja finančnega položaja institucije ali celotne skupine po znatnem poslabšanju

3. Izvajanje

Začetek uporabe

14. Te smernice se začnejo uporabljati 14.02.2022.

Razveljavitev

15. Smernice o minimalnem seznamu kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov načrta sanacije (EBA-GL-2015-02) z dne 6. maja 2015⁴ se razveljavijo in nadomestijo z učinkom od 14.02.2022.

4. Vzpostavitev okvira kazalnikov načrta sanacije

16. Ob upoštevanju meril iz teh smernic bi morale institucije pripraviti in pristojni organ oceniti okvir kazalnikov načrta sanacije.
17. Načrt sanacije mora vsebovati podrobne informacije o postopku odločanja v zvezi z aktiviranjem načrta sanacije – kot bistvenega elementa ureditve upravljanja – na podlagi postopka stopnjevanja z uporabo kazalnikov, določenih v ustreznem okviru, in v skladu s členom 9(1) Direktive 2014/59/EU.
18. Pri opredelitvi tega okvira bi morale institucije upoštevati, da se določen način sanacije ob kršitvah kazalnika ne aktivira samodejno, temveč da kršitve kažejo, da je treba začeti postopek stopnjevanja za sprejem odločitve, ali ukrepati ali ne.
19. Institucije bi morale vključiti tako kvantitativne kot kvalitativne kazalnike načrta sanacije.
20. Institucija bi morala pri umerjanju pragov kvantitativnih kazalnikov načrta sanacije, v skladu s splošno ureditvijo upravljanja tveganj v skladu s členom 5(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075, uporabljati progresivno metriko („pristop semaforja“), s katero bi bil upravljalni organ institucije obveščen, da obstaja možnost, da bodo taki pragovi kazalnikov doseženi.

Kategorije kazalnikov načrta sanacije

21. Institucije bi morale v načrt sanacije vključiti vsaj naslednje obvezne kategorije kazalnikov načrta sanacije, ki so podrobneje opredeljene v teh smernicah:
 - a. kazalniki kapitala,

⁴ <https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/documents/10180/1064487/4bf18728-e836-408f-a583-b22ebaf59181/EBA-GL-2015-02%20GL%20on%20recovery%20plan%20indicators.pdf>

- b. kazalniki likvidnosti,
 - c. kazalniki dobičkonosnosti,
 - d. kazalniki kakovosti sredstev.
22. Institucije bi morale v načrt sanacije vključiti tudi naslednji kategoriji kazalnikov načrta sanacije, ki sta podrobneje opredeljeni v teh smernicah, razen če pristojnim organom predložijo zadovoljivo utemeljitev, zakaj zadevni kategoriji nista pomembni glede na pravno ureditev, profil tveganosti, velikost in/ali kompleksnost institucije (tj. izpodbitna predpostavka):
- a. tržni kazalniki,
 - b. makroekonomski kazalniki.
23. Institucije bi morale vključiti posebne kazalnike načrta sanacije, navedene po kategorijah na seznamu iz Priloge II k tem smernicam, razen če pristojnim organom predložijo zadovoljivo utemeljitev, zakaj zadevni posebni kazalniki niso pomembni glede na pravno ureditev, profil tveganosti, velikost in/ali kompleksnost institucije ali da jih ni mogoče uporabiti zaradi značilnosti trga, na katerem institucija deluje (tj. izpodbitna predpostavka).
24. Kadar institucija izpodbija domnevo iz odstavka 23 glede katerega koli kazalnika iz Priloge II, bi ga morala nadomestiti z drugim kazalnikom iz iste kategorije, ki je zanjo pomembnejši, če je to mogoče. Če vsakega kazalnika iz Priloge II ni mogoče nadomestiti, bi morale institucije v svoje načrte sanacije vključiti vsaj en kazalnik iz vsake od kategorij, ki so opredeljene v odstavku 21.
25. Institucije svojega sklopa kazalnikov ne bi smele omejiti na minimalni seznam iz Priloge II ter bi morale preučiti vključitev drugih kazalnikov na podlagi načel in v skladu z opisom kategorij iz teh smernic. V ta namen Priloga III vsebuje neizčrpen seznam s primeri dodatnih kazalnikov načrta sanacije, ki so razčlenjeni po kategorijah.
26. Okvir kazalnikov načrta sanacije bi moral:
- a. biti prilagojen poslovnemu modelu in strategiji institucije ter ustrezati njenemu profilu tveganja. Pri tem bi moral opredeliti glavne šibke točke z najverjetnejšim vplivom na finančno stanje institucije;
 - b. ustrezati pravni ureditvi, velikosti in kompleksnosti posamezne institucije. Zlasti bi moralo biti število kazalnikov zadostno, da je institucija opozorjena na poslabšanje razmer na različnih področjih. Hkrati bi morali biti ti kazalniki ustrezno ciljno usmerjeni in obvladljivi za institucije;
 - c. biti usklajen s splošno ureditvijo upravljanja tveganj, obstoječimi kazalniki kriznega načrta za likvidnost ali kapital ter kazalniki načrta neprekinjenega poslovanja;
 - d. omogočati redno spremljanje in biti vključen v upravljanje institucije ter postopke stopnjevanja in odločanja;
 - e. vsebovati v prihodnost usmerjene kazalnike.

Zahteve glede umerjanja kazalnikov načrta sanacije

27. Pri umerjanju okvira kazalnikov bi morala institucija upoštevati naslednje:

- a. splošno sposobnost za sanacijo možnih načinov sanacije: institucije z bolj omejeno splošno sposobnostjo za sanacijo bi morale razmisliti o zgodnejši kršitvi kazalnikov načrta sanacije, da bi povečale možnosti za uspešno izvajanje svojih bolj omejenih načinov sanacije;
- b. časovni okvir in kompleksnost izvajanja načinov sanacije, ob upoštevanju ureditev upravljanja, potrebnih soglasij regulatorjev v vseh zadevnih pristojnostih in morebitnih operativnih ovir za izvedbo. Institucije, ki se zanašajo na načine sanacije, katerih izvedba je kompleksnejša in bi verjetno trajala dlje časa, bi temu ustrezno morale kazalnike umerjati bolj konzervativno, kar bi omogočilo dovolj zgodnje vnaprejšnje opozorilo;
- c. v kateri fazi krize je mogoče način sanacije realno učinkovito uporabiti. Pri obravnavi tega vidika bi morala institucija upoštevati, da bi bilo pri nekaterih vrstah načinov sanacije polne koristi težje doseči pozneje v stresnih razmerah v primerjavi z njihovo zgodnjo izvedbo. Na primer, v primeru načina sanacije „zunanja dokapitalizacija“ bi morala institucija preučiti, ali in kdaj je ta način mogoče realno izvesti. Institucije bi morale upoštevati, da bliže kot je institucija kršitvi kapitalskih zahtev, težje bo izvedla dokapitalizacijo na trgu;
- d. hitrost poslabšanja v krizi. Institucije bi morale upoštevati, da čeprav bo hitrost poslabšanja na koncu odvisna od posebnih okoliščin krize, lahko določeni profili institucij, kar med drugim vključuje institucije z manj raznolikim poslovnim modelom, in druge posamezne okoliščine povzročijo hitrejše poslabšanje finančnega položaja institucije in krajši časovni okvir za izvedbo načinov sanacije. V zvezi s tem bi morale institucije razmisliti tudi o uporabi kazalnikov, ki kažejo na poslabšanje skozi čas, da bi zaznale razmere, v katerih pride do hitrega in znatnega poslabšanja finančnega položaja institucije (npr. kapitala). Poleg tega bi bilo smotrno vzpostaviti spremljanje spremembe metrike, kadar je težko opredeliti posamezno točko v času, ko je potrebno začeti postopek stopnjevanja;
- e. ureditev upravljanja tveganj institucije (vključno z ICAAP) in nagnjenost k prevzemanju tveganj. Institucija bi morala zagotoviti, da je umerjanje kazalnikov načrta sanacije skladno z njeno ureditvijo upravljanja tveganj in nagnjenosti k prevzemanju tveganj (npr. okvir zgodnjih opozoril, načrt ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih ali načrt neprekinjenega poslovanja).

28. Institucija bi morala biti sposobna pristojnemu organu obrazložiti, kako so bila določena umerjanja kazalnikov načrta sanacije, in dokazati, da bodo pragovi preseženi dovolj zgodaj, da bodo učinkoviti.

29. Ustreznost umerjanj kazalnikov načrta sanacije je treba redno spremljati in jih v skladu s členom 5(2) Direktive 2014/59/EU posodobiti vsaj enkrat letno ali pogosteje, če je posodobitev, ki jo predlaga institucija, potrebna zaradi spremembe njenega poslovanja ali finančnega položaja. Vsako posodobitev umerjanja kazalnikov načrta sanacije je treba nemudoma in ustrezno sporočiti ter pojasniti in utemeljiti pristojnemu organu. Pristojni organi bi se morali strinjati s tako posodobitvijo pri oceni načrta sanacije.

30. Pristojni organi in organi za reševanje bi se lahko v primeru sistemske krize odločili za izvedbo začasnih ukrepov pomoči z namenom zmanjšanja regulatornih bremen, ki bi lahko negativno vplivala na sposobnost institucij, da še naprej podpirajo realni sektor. Ker so ti ukrepi pomoči nadzornih organov in organov za reševanje začasni in imajo poseben cilj, njihova odobritev ne bi smela povzročiti, da bi institucije samodejno spremenile umerjanje kazalnikov načrta sanacije.

31. Pristojni organi se lahko strinjajo s posodobitvijo umerjanja kazalnikov načrta sanacije v ustrezno utemeljenih primerih, kot so:

- a. ponovno umerjeni kazalniki so v skladu s splošnimi zahtevami za umerjanje kazalnikov načrta

- sanacije, kot je opisano v odstavku 27;
- b. te spremembe odražajo spremembe poslovnega in finančnega profila institucije ter so usklajene z notranjo ureditvijo upravljanja tveganj in nagnjenosti institucije k prevzemanju tveganj;
 - c. ponovno umerjanje ni v nasprotju s cilji ukrepov pomoči nadzornih organov;
 - d. kazalniki kapitala so ves čas umerjeni na ravneh, ki presegajo ustrezni znesek kapitala, predpisan v skladu z deli 3, 4 in 7 Uredbe (EU) št. 575/2013, poglavjem 2 Uredbe (EU) 2017/2402 in točko (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU.

Ukrepi in obveščanje ob kršitvi kazalnika

32. Da bi institucije v celoti izkoristile potencial kršitve kazalnikov za opozarjanje v skladu z notranjimi postopki, opredeljenimi v načrtih sanacije v skladu s členom 5(3)(a) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075, bi morale nemudoma in v vsakem primeru:
- a. v enem delovnem dnevu od kršitve kazalnika načrta sanacije aktivirati ustrezen postopek stopnjevanja in s tem opozoriti upravljalni organ institucije, da bi se zagotovila obravnava vsake kršitve in, če je ustrezno, sprejel ukrep zanjo; in
 - b. najpozneje drugi delovni dan po notranjem postopku stopnjevanja iz točke (a) zgoraj obvestiti ustrezni pristojni organ o kršitvi kazalnika načrta sanacije.
33. Če je prišlo do kršitve kazalnika načrta sanacije, bi moral upravljalni organ institucije tudi na podlagi člena 9(1) Direktive 2014/59/EU oceniti stanje, odločiti, ali je treba izvesti sanacijske ukrepe, in svojo odločitev nemudoma sporočiti pristojnemu organu.
34. Odločitev iz prejšnjega odstavka, ki jo sprejme institucija, mora temeljiti na obrazloženi analizi okoliščin kršitve. Če se institucija odloči ukrepati v skladu z načrtom sanacije, je treba pristojnemu organu predložiti akcijski načrt, ki temelji na seznamu potencialnih verodostojnih in izvedljivih načinov sanacije v teh stresnih okoliščinah, in časovni načrt za odpravo kršitve. Če je bila sprejeta odločitev, da ukrepanja ne bo, je treba v pojasnilu pristojnemu organu jasno navesti razloge za to in, če je to primerno, prikazati, kako je mogoče ponovno vzpostaviti določene vrste kazalnikov in odpraviti njihove kršitve brez uporabe sanacijskih ukrepov.
35. Pristojnemu organu je treba sporočiti vsak ukrep ali način sanacije, ki ga institucija sprejme ali obravnava po kršitvi kazalnika, tudi če prej ni bil vključen v načrt sanacije. Zato bi morali v ta namen načini sanacije vključevati ukrepe, ki so izredni, ter ukrepe, ki jih je mogoče sprejeti med običajnim poslovanjem, kot je navedeno v členu 8 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 (npr. od ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih do bolj skrajnih in radikalnejših načinov sanacije).
36. Končna odločitev o morebitni aktivaciji načrta sanacije ostane v pristojnosti institucije in se ne sproži samodejno ob kršitvi. Po obvestilu o kršitvi bi moral pristojni organ aktivno sodelovati z institucijo.
37. Za namene prejšnjega odstavka bi moral pristojni organ spremljati, ali (i) institucija pravilno in pravočasno aktivira postopke stopnjevanja ter ali (ii) se o aktiviranju načrta razpravlja na ustrezni ravni upravljanja institucije. Pristojni organ bi moral oceniti, ali je utemeljitev, ki jo je institucija navedla kot podlago za svojo odločitev o izvedbi ali neizvedbi načina sanacije, pregledna in ustrezno obrazložena.

Mehanizmi za spremljanje kazalnikov načrta sanacije

38. Institucija bi morala ustrezno pogosto spremljati kazalnike načrta sanacije ter omogočiti pravočasno predložitev kazalnikov pristojnemu organu na njegovo zahtevo.
39. Institucija bi morala biti sposobna pristojnemu organu na njegovo zahtevo zagotoviti vrednosti za svoj celoten nabor kazalnikov načrta sanacije (kršenih ali ne) vsaj na mesečni ravni, tudi če se vrednosti kazalnikov niso spremenile. Pristojni organ bi moral razmisliti o tem, da bi pogosteje zahteval take informacije, zlasti v kriznih razmerah ali kadar je bil kršen en kazalnik ali več kazalnikov načrta sanacije, ob upoštevanju narave in hitrosti krize (hitra ali počasna) ter vrste kazalnika (npr. kazalniki likvidnosti).

5. Kazalniki načrta sanacije

Kazalniki kapitala

40. Kazalniki kapitala bi morali razkriti vsako znatno dejansko in verjetno prihodnje poslabšanje obsega in kakovosti kapitala v času rednega poslovanja, vključno z naraščanjem finančnega vzvoda.
41. Pri izbiri kazalnikov kapitala bi morala institucija preučiti možnosti za odpravo težav, ki izhajajo iz dejstva, da taki kazalniki v primerjavi z drugimi vrstami kazalnikov ne omogočajo dovolj pravočasnega odziva ter da je lahko obdobje realizacije nekaterih ukrepov za okrepitev kapitalskega položaja institucije daljše ali pa so taki ukrepi občutljivejši na tržne in druge razmere. Zlasti je to mogoče doseči z oblikovanjem v prihodnost usmerjenih ocen, ki bi morale upoštevati pomembne pogodbene zapadlosti v zvezi s kapitalskimi instrumenti.
42. Kazalniki kapitala bi morali biti vključeni tudi v proces ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala institucije (ICAAP) v skladu s členom 73 Direktive 2013/36/EU.
43. Pragove za kazalnike kapitala na podlagi predpisanih kapitalskih zahtev bi morala institucija umeriti na ustreznih ravneh, da se zagotovi zadostna oddaljenost od kršitve kapitalskih zahtev, ki veljajo za institucijo (vključno z minimalnimi kapitalskimi zahtevami, kot so določene v členu 92 Uredbe (EU) št. 575/2013, in dodatnimi kapitalskimi zahtevami, ki se uporabljajo v skladu s členom 104(1)(a) Direktive 2013/36/EU).
44. V skladu s ciljem postopka sanacije in glede na prožnost, ki jo ima institucija za samostojno ukrepanje ob kršitvah kazalnikov, bi morali biti določeni kazalniki regulativnega kapitala višji kot tisti, ob katerih bo bi lahko posredoval nadzorni organ.
45. Na splošno je treba kazalnike kapitala umeriti tako, da presegajo zahtevo po skupnem kapitalskem blažilniku. Če institucija umeri svoje kazalnike kapitala znotraj blažilnikov, bi morala v svojem načrtu sanacije jasno prikazati, da so njeni načini sanacije izvedljivi tudi v primeru, ko so blažilniki v celoti ali delno uporabljeni.
46. Pragovi za kazalnike, ki se nanašajo na zahteve iz točk (c) in (d) člena 45 Direktive 2014/59/EU (minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti – MREL) in točke (a) ali (b) člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 (TLAC), izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju (TREA) in mere skupne izpostavljenosti (TEM), bi bilo treba uskladiti z umerjanjem kazalnikov regulativnega kapitala iz načrta sanacije in jih določiti na ravni, višji od tiste, pri kateri lahko organ za

reševanje posreduje v skladu s členom 16a Direktive 2014/59/EU [kakor je uveden z Direktivo (EU) 2019/879] in členom 128 Direktive 2013/36/EU [kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2019/878]. Institucija bi morala na splošno prag umeriti tako, da je ta višji od zahteve po skupnem blažilniku, ob upoštevanju (i) minimalne zahteve glede TLAC in (ii) končne MREL ali zavezujoče vmesne ciljne ravni MREL (če se razlikujejo), izražene kot odstotek TREA. Institucija bi morala pri določanju teh zahtev upoštevati tudi vse dodatne elemente, ki se štejejo za pomembne, vključno z zahtevo za podrejenost, če je to primerno. Če se institucija odloči umeriti kazalnike, povezane z MREL in TLAC, znotraj blažilnikov, mora v svojem načrtu sanacije jasno prikazati, da so njeni načini sanacije izvedljivi tudi v primeru, ko so blažilniki v celoti ali delno uporabljeni.

47. Prag kazalnika bi moral upoštevati profil zapadlosti kvalificiranih obveznosti in sposobnost institucije, da jih obnovi. Za skupine s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami, pri katerih bi se bonitetni obseg in obseg sanacije lahko razlikovala, bi morala institucija umeriti kazalnike MREL/TLAC na konsolidirani ravni za vsakega od subjektov/vsako od skupin v postopku reševanja.
48. Pri ocenjevanju načrta sanacije bi se moral pristojni organ strinjati z umerjanjem praga za MREL ob posvetovanju z organom za reševanje. Ko institucija obvesti pristojni organ o kršitvi kazalnika MREL, bi moral pristojni organ obvestiti organ za reševanje in glede na pomembnost MREL za cilje reševanja iz člena 31 Direktive 2014/59/EU z njim sodelovati.

Kazalniki likvidnosti

49. Kazalniki likvidnosti bi morali biti sposobni institucijo opozoriti na možno ali dejansko poslabšanje njene zmožnosti, da izpolni trenutne in predvidene potrebe po likvidnosti in financiranju.
50. Kazalniki likvidnosti institucije bi se morali nanašati tako na kratkoročne kot dolgoročne potrebe institucije po likvidnosti in financiranju ter bi morali zajeti odvisnost institucije od trgov z velikimi tržnimi udeleženci in vlog na drobno, pri čemer je treba po potrebi ločevati med različnimi pomembnimi valutami.
51. Kazalniki likvidnosti bi morali biti vključeni v strategije, politike, procese in sisteme, ki jih posamezna institucija vzpostavi v skladu s členom 86 Direktive 2013/36/EU, ter njen obstoječ okvir upravljanja tveganj.
52. Kazalniki likvidnosti bi morali zajemati tudi druge morebitne potrebe po likvidnosti in financiranju, kot so izpostavljenosti financiranju znotraj skupine in izpostavljenosti, ki izhajajo iz zunajbilančnih postavk.
53. Institucija bi morala umeriti pragove za kazalnike likvidnosti na ustreznih ravneh, da ti lahko institucijo opozorijo o možnih in/ali dejanskih tveganjih neizpolnjevanja navedenih minimalnih zahtev (vključno z dodatnimi likvidnostnimi zahtevami v skladu s členom 105 Direktive 2013/36/EU, če je to primerno).
54. Pragove za kazalnike, ki temeljijo na regulativnih likvidnostnih zahtevah (kazalnika LCR in NSFR), je zato treba umeriti nad minimalnimi zahtevami, ki znašajo 100 %.
55. Pri umerjanju pragov likvidnostne pozicije bi morala institucija upoštevati metrike likvidnosti, ki se uporabljajo za notranje spremljanje in odražajo predpostavke institucije o likvidnosti, ki bi jo lahko realno pridobila iz virov, ki niso upoštevani v regulativnih zahtevah. Institucija bi pri tem lahko upoštevala zneske sekundarne likvidnosti (CBC), druge vire likvidnosti (npr. vloge pri drugih kreditnih institucijah) in vse druge ustrezne prilagoditve. Pri določanju kazalnikov, usmerjenih v prihodnost, bi

morala institucija oceniti, katero zapadlost naj upošteva glede na svoj profil tveganosti, nato pa upoštevati ocenjene prilive in odlive.

Kazalniki dobičkonosnosti

56. Kazalniki dobičkonosnosti bi morali zajemati vse vidike, povezane s prihodkom institucije, ki bi lahko povzročili hitro poslabšanje finančnega položaja institucije v primeru nižjih zadržanih dobičkov (ali izgub), ki bi vplivali na kapital institucije.
57. Ta kategorija bi morala vključevati kazalnike načrta sanacije v zvezi z izgubami, povezanimi z operativnim tveganjem, ki bi lahko znatno vplivale na izkaz poslovnega izida ter ki med drugim vključujejo vprašanja v zvezi z ravnanjem, zunanje in notranje goljufije in/ali druge dogodke.

Kazalniki kakovosti sredstev

58. Kazalniki kakovosti sredstev bi morali meriti in spremljati razvoj kakovosti sredstev institucije. Natančneje, opozoriti bi morali na primere, ko lahko poslabšanje kakovosti sredstev pripelje do točke, na kateri se mora institucija odločiti, ali bo izvedla ukrep iz načrta sanacije ali ne.
59. Kazalniki kakovosti sredstev lahko vključujejo stanje in tokove nedonosnih izpostavljenosti, da se zajameta njihova raven in dinamika.
60. Kazalniki kakovosti sredstev bi morali zajemati vidike, kot so zunajbilančne izpostavljenosti in vpliv nedonosnih posojil na kakovost sredstev.

Tržni kazalniki

61. Cilj tržnih kazalnikov je zajeti pričakovanja udeležencev na trgu glede hitro slabšajočega se finančnega položaja institucije, ki bi lahko povzročil motnje v dostopu do financiranja in do kapitalskih trgov. V skladu z navedenim ciljem bi se moral okvir kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov nanašati na naslednje vrste kazalnikov:
 - a. kazalniki na podlagi lastniškega kapitala, ki zajemajo spremembe v ceni delnic družb, ki kotirajo na borzi, ali količnike, s katerimi se meri razmerje med knjigovodsko in tržno vrednostjo lastniškega kapitala;
 - b. kazalniki na podlagi zadolženosti, ki zajemajo pričakovanja ponudnikov grosističnega financiranja, kot so kreditne zamenjave in razmiki pri dolžniških instrumentih;
 - c. kazalniki, povezani s portfeljem, ki zajemajo pričakovanja v zvezi z določenimi razredi sredstev, pomembnimi za posamezno institucijo (npr. nepremičnine);
 - d. (dolgoročna in/ali kratkoročna) znižanja bonitetne ocene, ki izražajo pričakovanja bonitetnih agencij in lahko povzročijo hitre spremembe pričakovanj udeležencev na trgu glede finančnega položaja institucije.

Makroekonomski kazalniki

62. Cilj makroekonomskih kazalnikov je zajeti znake poslabšanja gospodarskih razmer, v katerih deluje institucija, ali koncentracij izpostavljenosti ali financiranja.
63. Makroekonomski kazalniki bi morali temeljiti na metrikah, ki vplivajo na uspešnost institucije na posameznih geografskih lokacijah ali v posameznih poslovnih sektorjih, ki so za institucijo pomembni.
64. Makroekonomski kazalniki bi morali vključevati naslednje tipologije:
 - a. geografske makroekonomske kazalnike, ki se nanašajo na različne pristojnosti, ki jim je institucija izpostavljena, pri čemer je treba upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz morebitnih pravnih ovir;
 - b. sektorske makroekonomske kazalnike, ki se nanašajo na posamezne glavne sektorje gospodarske dejavnosti, ki jim je institucija izpostavljena (npr. ladijski prevoz, nepremičnine).

Priloga I – Kategorije kazalnikov načrta sanacije

Kategorije kazalnikov načrta sanacije (Prve štiri kategorije so obvezne, medtem ko je zadnji dve mogoče izključiti, če institucija utemelji, da zanjo nista relevantni.)
Obvezne kategorije
1. Kazalniki kapitala
2. Kazalniki likvidnosti
3. Kazalniki dobičkonosnosti
4. Kazalniki kakovosti sredstev
Kategoriji, za kateri velja izpodbojna domneva
5. Tržni kazalniki
6. Makroekonomski kazalniki

Priloga II – Minimalni seznam kazalnikov načrta sanacije

Minimalni seznam kazalnikov načrta sanacije (Institucija lahko za vsak kazalnik utemelji, da zanjo ni relevanten, vendar mora v takem primeru kazalnik nadomestiti z drugim, ki je zanjo relevantnejši.)	
1. Kazalniki kapitala	
a)	Količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala
b)	Količnik skupnega kapitala
c)	Količnik finančnega vzvoda
d)	MREL in TLAC (če je relevantno)
2. Kazalniki likvidnosti	
a)	Količnik likvidnostnega kritja
b)	Količnik neto stabilnih virov financiranja
c)	Razpoložljiva neobremenjena sredstva pri centralni banki
d)	Likvidnostni položaj
3. Kazalniki dobičkonosnosti	
a)	(Donos na sredstva) ali (donos na lastniški kapital)
b)	Znatne operativne izgube
4. Kazalniki kakovosti sredstev	
a)	Stopnja rasti bruto nedonosnih posojil
b)	Stopnja pokritja [rezervacije/(nedonosni krediti skupaj)]
5. Tržni kazalniki	
a)	Negativni pregled bonitetne ocene ali znižanje bonitetne ocene
b)	Razmik kreditne zamenjave
c)	Sprememba cene delnic
6. Makroekonomski kazalniki	
a)	Spremembe BDP
b)	Posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

Priloga III – Ilustrativen seznam dodatnih kazalnikov načrta sanacije

Dodatni kazalniki načrta sanacije (neizčrpen seznam, namenjen le za ponazoritev)
1. Kazalniki kapitala
a) (Zadržani dobički in rezerve)/lastniški kapital skupaj
b) Neugodne informacije o finančnem položaju pomembnih nasprotnih strank
2. Kazalniki likvidnosti
a) Koncentracija virov likvidnosti in financiranja
b) Stroški skupnega financiranja (depozitno in grosistično financiranje)
c) Povprečno zagotavljanje grosističnega financiranja
d) Neusklajenosti pogodbenih zapadlosti
e) Stroški grosističnega financiranja
3. Kazalniki dobičkonosnosti
a) Operativni stroški v bruto dohodku (stroški poslovanja/prihodki od poslovanja)
b) Neto obrestna marža
4. Kazalniki kakovosti sredstev
a) Neto nedonosni krediti/lastniški kapital
b) (Bruto nedonosni krediti)/kreditni skupaj
c) Stopnja rasti oslabitev finančnih sredstev
d) Nedonosna posojila po pomembnih geografskih ali sektorskih koncentracijah

e) Restrukturirane izpostavljenosti ⁵ /izpostavljenosti skupaj
5. Tržni kazalniki
a) Razmerje med ceno in knjigovodsko vrednostjo
b) Grožnja za ugled institucije ali znatna škoda, povzročena ugledu
6. Makroekonomski kazalniki
a) Negativni pregled bonitetne ocene ali znižanje bonitetne ocene državnih vrednostnih papirjev
b) Stopnja brezposelnosti

⁵ „Restrukturirane izpostavljenosti“, kakor so opredeljene v [Commission Implementing Regulation (EU) 2021/451 of 17 December 2020, Annex V, Part 2, par. 240-268].